

at fuldende deres Uddannelse der, hvorefter de skulle gaae bort deraf, og Skolen derved bortfalde. Man kan være overtydet om, at saadanne unge Mennesker, som Hæren har havt indenfor sit Omraade i længere Tid, ved de Kundskaaber, de have erhvervet i en saadan Skole, altid i Hærens Dine vilde gjælde mere end Mænd, som træde ind i den efter Indkaldelse og vise en praktisk Dhygtighed. Derfor tror jeg, det vil være stødeligt for den Interesse, de Menige maatte have for at uddanne sig til militair Dhygtighed, at der bestaaer en saadan Skole, idet de da ikke vilde have noget rigtigt sikkert Haab om at kunne avancere ved deres Dhygtighed alene. Af Forslaget under Nr. 10 seer man jo, hvilken Besynderlighed det er at have det Slags Skoler, idet man endog vil sikke sig, at civile Lærere ansættes derved; men det er dog en Besynderlighed at ville sikke sig civile Lærere ved en militair Skole, og dette viser, at der er et Hæren uvedkommende Element optaget i de af mig berørte Bestemmelser. Det Underændringsforslag, vi have stillet, støtter sig væsentlig til de Betragtninger, som jeg allerede har udviklet ved første Behandling, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget videre derved, især fordi det altid er sjelfommeligt at have denne Uleilighed uden Nytte. Der er jo en compact Majoritet tilstede her, som sætter Alt igjennem, og min Uleilighed vilde derfor hverken være til Nytte for Thinget eller for Forslagsstillerne.

Fallesen; Under Overskriften „Elefstolens Midlertidighed“ findes to Forslag. Hvad det første angaaer — ja, lad mig strax tillade mig at henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at det ved en Incurie vil komme til at lyde saaledes: „Dens Bestemmelse er, indtil Hærens Forsyning med Befalingsmænd paa anden Maade er tilstrækkelig sikret, at sikke o. s. v.“; men det vil jo kunne rettes til 3die Behandling. Hvad selve Forslaget angaaer, forekommer det mig at være noget forhastet. Naar det nemlig siger, at

Elefstolen skal opretholdes, indtil Hærens Forsyning med Befalingsmænd paa anden Maade er tilstrækkelig sikret, maa dette jo selvsølgelig forståaas saaledes, at der skal være sikret Hæren lige saa gode Befalingsmænd, som man nu faaer fra denne Skole. Men hvis man vil beholde Skolen saalænge, vil der løbe meget Vand i Stranden, inden den nedlægges. Altsaa, dette Forslag anseer jeg for at være temmelig ustyldigt; de Herrer Forslagsstillere kunde gjerne have opsat at komme med det en halv Snees Aar og havde ikke behøvet at trække det frem nu. Derimod er det andet Forslag mere radicalt. Det gaaer ud paa, at, naar de nu i Skolen værende og i Aar optagne Elever ere afgaaede, skal Skolen bortfalde; det vil altsaa sige om 3 Aar. Jeg kan ikke nægte, at det i høi Grad har undret mig, at man har opstillet dette Forslag, og navnlig har det undret mig, at det er stillet af de 4 ærede Herrer, hvis Navne staae foran Forslaget. Disse ærede Medlemmer have jo i disse Dage havt Leilighed til at udtale, hvor overordentlig stor en Vægt de lægge paa Ytringer af det tidligere ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), naar Talen var om militaire Anliggender. Men nu vilde de dog ikke kunne have glemt, hvorledes denne Mand dømmes om de Underofficerer, der udgaae fra denne Skole; de vilde ikke kunne have forglemt, at et vigtigt Punkt i denne Mandes Liv er knyttet til, at han i høi Grad fremhævede Artilleriunderofficerernes store Dhygtighed; de vilde heller ikke kunne have glemt, at han oftere i denne Sal har sagt omtrent saaledes — jeg husker ikke nøie Udtrykkene, men Meningen var den: „Giv mig 10 Artilleri-Underofficerer, og jeg skal sithre alle Ministerierne.“ (En Stemme: Nei, 6!). Ja, maastee var det 6; jeg husker, som sagt, ikke nøie Ordene. Ogsaa jeg har megen Hviagtelse for dette tidligere Medlem af Thinget, og jeg giver ham i en vis Henseende Ret i hans Udtalelse; thi naar man har 10 eller 6 Mænd af det omtalte Slags til sin Raadighed, kan man virkelig see sig istand til